

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/103/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621010437
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5621010437.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. júna 2025, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/97/2021 zo dňa 23.10.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/97/2021 zo dňa 23.10.2023.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie obžalovaného A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., Česká republika, trvale bytom E. F. F. XXX, G. H. I., I., Taliansko, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, na tom skutkovom základe, že :

s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech, v roku 2006 ako konateľom firmy J., G., A.: XX XXX XXX, K. L. B. M. XX, I., vylákal od svojho obchodného partnera, poškodeného L. N., podnikajúceho pod obchodným menom L. N. - B., A.: XX XXX XXX, O. M. XXX, N. P., okres Liptovský Mikuláš, tovar tlačiarenského charakteru (v podobe kalendárov, brožúr, katalógov darčkových tašiek a pod.), za ktorý boli poškodeným vystavené faktúry č. 030304/2006 zo dňa 3. 4. 2006 na sumu 96.390,- Sk (3.199,56 eura) s dátumom splatnosti dňa 23.4.2006, č. 040205/2006 zo dňa 2.5.2006 na sumu 23.800,- Sk (790,01 eura) s dátumom splatnosti dňa 22.5.2006, č. 022505/2006 zo dňa 25.5.2006 na sumu 404.243,- Sk, (13.418,40 eura) s dátumom splatnosti dňa 20.7.2006, č. 070606/2006 zo dňa 6.6.2006 na sumu 811.556,20 Sk (26.938,73 eura) s dátumom splatnosti dňa 10.7.2006, č. 022707/2006 zo dňa 27.7.2006 sumu 147.976,50 Sk (4.911,91 eura) s dátumom splatnosti dňa 27.11.2006, č. 022806/2006 zo dňa 28.6.2006 na sumu 101.597,40 Sk (3.372,41 eura) s dátumom splatnosti dňa 30.7.2006, č. 032109/2006 zo dňa 21.9.2006 na sumu 769.596,80 Sk (25.545,93 eura) s dátumom splatnosti dňa 21.12.2006, tovar v zmysle faktúr bol dodaný firme J., G. v jej sídle, pričom obžalovaný už v čase objednávania tovaru vedel, že vzhľadom na finančnú situáciu vo firme a svoje dlhy nebude schopný dohodnutú kúpnu cenu dodávateľovi uhradiť riadne a včas, čo pred dodávateľom účelovo zamlčal, z vystavených faktúr neuhradil doposiaľ ani časť, čím L. N. - B., A.: XX XXX XXX, so sídlom O. M. XXX, N. P., okres Liptovský Mikuláš, spôsobil škodu vo výške 2.355.159,90 Sk (78.176,98 eura),

z a s t a v u j e , pretože je trestné stíhanie premlčané.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3T/97/2021 zo dňa 23.10.2023 bol obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D., Česká republika, trvale bytom E. F. F. XXX, G. H. I., I., Taliansko, podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, č. 2Pv 453/19/5505-35 zo dňa 16.11.2021 pre skutok, že

s cieľom získať neoprávnený majetkový prospech, v roku 2006 ako konateľom firmy J., G., A.: XX XXX XXX, K. L. B. M. XX, I., vylákal od svojho obchodného partnera, poškodeného L. N., podnikajúceho pod obchodným menom L. N. - B., A.: XX XXX XXX, O. M. XXX, N. P., okres Liptovský Mikuláš, tovar tlačiarenskeho charakteru (v podobe kalendárov, brožúr, katalógov darčkových tašiek a pod.), za ktorý boli poškodeným vystavené faktúry č. 030304/2006 zo dňa 3. 4. 2006 na sumu 96.390,- Sk (3.199,56 eura) s dátumom splatnosti dňa 23.4.2006, č. 040205/2006 zo dňa 2.5.2006 na sumu 23.800,- Sk (790,01 eura) s dátumom splatnosti dňa 22.5.2006, č. 022505/2006 zo dňa 25.5.2006 na sumu 404.243,- Sk, (13.418,40 eura) s dátumom splatnosti dňa 20.7.2006, č. 070606/2006 zo dňa 6.6.2006 na sumu 811.556,20 Sk (26.938,73 eura) s dátumom splatnosti dňa 10.7.2006, č. 022707/2006 zo dňa 27.7.2006 sumu 147.976,50 Sk (4.911,91 eura) s dátumom splatnosti dňa 27.11.2006, č. 022806/2006 zo dňa 28.6.2006 na sumu 101.597,40 Sk (3.372,41 eura) s dátumom splatnosti dňa 30.7.2006, č. 032109/2006 zo dňa 21.9.2006 na sumu 769.596,80 Sk (25.545,93 eura) s dátumom splatnosti dňa 21.12.2006, tovar v zmysle faktúr bol dodaný firme J., G. v jej sídle, pričom obžalovaný už v čase objednávania tovaru vedel, že vzhľadom na finančnú situáciu vo firme a svoje dlhy nebude schopný dohodnutú kúpnu cenu dodávateľovi uhradiť riadne a včas, čo pred dodávateľom účelovo zamlčal, z vystavených faktúr neuhradil doposiaľ ani časť, čím L. N. - B., A.: XX XXX XXX, so sídlom O. M. XXX, N. P., okres Liptovský Mikuláš, spôsobil škodu vo výške 2.355.159,90 Sk (78.176,98 eura),

ktorým mal spáchať zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., pretože skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného L. N., podnikajúceho pod obchodným menom L. N. - B., A.: XX XXX XXX, O. M. XXX, N. P., okres Liptovský Mikuláš, s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil v podstate nasledovne :

Podstatnou okolnosťou, ktorá sa obžalovanému kládla prokurátorom za vinu bola tá, že už v čase objednávok tohto tovaru (v období od 3.4. do 21.9.2006) bol uzročený so zlou finančnou situáciou spoločnosti J., G. a mal vedomosť o tom, že za tieto objednávky, ktoré boli dodané priamo konečnej spoločnosti MFP, Česká republika, a od ktorej za nich obdržal príslušnú hotovosť, nebudú riadne zaplatené, a to už v čase, kedy tento tovar objednával, pričom takýmto konaním mal uviesť poškodeného L. N. – B. do omylu a spôsobiť mu značnú škodu vo výške 2.355.159,90 Sk, t. j. v prepočte 78.176,98 eur. Vykonaným dokazovaním sa však nepodarilo preukázať, že by obžalovaný mal v tomto období vedomosť o takej zlej finančnej situácii spoločnosti, ktorá by neumožňovala spoločnosti J., G., v čase týchto objednávok platiť jednotlivé splatné záväzky a ani to, že by objednával, respektíve sprostredkoval dodanie tovaru inej spoločnosti s vedomím a úmyslom zaň nezaplatiť a tento úmysel, že by poňal už v čase, kedy bol tovar objednávaný.

Zlú finančnú situáciu spoločnosti J., G. mali preukázať vedené exekučné konania, daňové priznanie spoločnosti za rok 2006 a výpoveď svedka F. O.. Pri všetkých exekučných konaniach vedených proti obžalovanému A. B. na súdoch v Slovenskej republike je nevyhnutné prihliadať na skutočnosť, že všetky exekúcie boli začaté až po dátume spáchania skutku (teda v rokoch 2007 a neskôr). Z uvedeného listinného dôkazu nie je preukázané, kedy tieto pohľadávky vznikli, a ktoré z nich existovali už v čase, keď obžalovaný odoberal tovar od poškodeného, za ktorý mu nezaplatil. Exekučné konania vedené po roku 2007 a neskôr, nepreukazujú na strane obžalovaného zadlženosť, či platobnú neschopnosť, ani existenciu jeho úmyslu poškodenému nezaplatiť fakturované sumy za odobratý tovar už v čase jeho objednania, ktoré sú predmetom skutku. Ani z jedného dôkazu nie je zrejmé, či pohľadávka vznikla v období od apríla 2006 do septembra 2006, v období, kedy boli vystavené faktúry za tovar alebo skôr, teda v takom období, ktoré by mohlo nasvedčovať vedomosti obžalovaného, že už v rozhodnom čase nebol schopný zaplatiť riadne a včas fakturované sumy aj vzhľadom na finančnú situáciu vo firme, tak ako to tvrdí obžaloba. To, že niektoré z týchto pohľadávok vznikli pred rozhodným obdobím objednávania tovaru obžalovaným možno vydedukovať z dátumov, od ktorých sa začali odvíjať úroky z omeškania v jednom prípade od 26.7.2003, od 3.9.2003 a v dvoch prípadoch od 1.11.2003. U všetkých pohľadávok sa však jedná o sumy niekoľkých stovák eur, spolu cca 1.500,- eur, ktoré evidentne vznikli najneskôr v roku 2003. Vzhľadom na výšku tejto sumy sa nemožno stotožniť s tým, že dlh v tejto výške by zásadným spôsobom ovplyvnil finančnú situáciu spoločnosti J., G., a schopnosť obžalovaného zaplatiť faktúry vystavené poškodeným v roku 2006 vo výške spolu 78.176,98 eur.

Rovnako nebolo preukázané, akým spôsobom ovplyvnil výsledok hospodárenia podľa daňového priznania za obdobie 1.1. – 31.12.2006 vedomosť obžalovaného o jeho schopnosti a schopnosti spoločnosti J., uhradiť riadne a včas dohodnutú kúpnu cenu poškodenému za tovar objednávaný

v období 3.4.2006 – 21.9.2006, a akým spôsobom mal tieto skutočnosti pred poškodeným účelovo zamlčať, keďže výsledok hospodárenia so stratou bol obžalovanému známy až v čase podania daňového priznania dňa 31.3.2007 (výsledok hospodárenia mu mohol byť ako konateľovi spoločnosti objektívne známy nie skôr ako 1.1.2007). Navyiac aj výška dosiahnutej straty 241,95 eur je zjavne zanedbateľná oproti dlhovanej sume 78.176,98 eur. Daňové priznanie za obdobie 1.1. – 31.12.2005 predchádzajúce obdobiu objednávania tovaru, ktoré by bezprostredne vypovedalo o finančnej situácii spoločnosti, nebolo v rámci dokazovania predložené. Z daňového priznania za rok 2006 vyplýva, že spoločnosť J., G., disponovala rôznymi aktívami (napr. neobežný majetok, dlhodobý hmotný majetok, samostatné hnutelné veci a súbory vecí, krátkodobé pohľadávky a pohľadávky z obchodného styku). Spoločnosť mala aj svoje obchodné záväzky tak, ako na to poukazoval obžalovaný. Z uvedeného je však zistiteľné, že spoločnosť s tovarom, ktorý bol predmetom jej obchodnej činnosti, ďalej obchodovala za účelom zisku, a teda zo strany konateľa spoločnosti J., G., bolo oprávnené očakávať získanie ďalších finančných prostriedkov, ktorými by mohol uspokojiť svojich veriteľov, resp. svoje záväzky a medzi nimi aj poškodeného.

Z výpovede svedka F. O. vyplynulo len to, že obžalovanému požičal na podnikanie postupne sumu viac ako 35.000,- Eur, ktoré mu obžalovaný nevrátil, vyhovárať sa a zrazu sa stratil. V trestnom konaní, kde tento svedok vystupoval ako poškodený a A. B. ako obžalovaný zo skutku, ktorým sa mal dopustiť zločinu podvodu voči F. O., bol A. B. oslobodený, pretože súd konštatoval, že predmetný skutok nie je trestným činom, keďže zo skutkovej vety nevyplývalo naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu, najmä, akým spôsobom mal obžalovaný poškodeného uviesť do omylu.

Poškodený L. N. výpoveďou nešpecifikoval to, akým spôsobom mal byť konaním obžalovaného v roku 2006 podvedený. Z výpovede poškodeného, ako aj z listinných dôkazov vyplynulo, že aj napriek nezaplateniu predošlých faktúr zo strany obžalovaného, poškodený aj naďalej dobrovoľne dodával tlačiarenský tovar, ktorý bol určený pre tretiu firmu MFP, oneskorenie s úhradami platieb v podstate neriešil, naopak, prispôbil sa požiadavkám obžalovaného na predĺženie lehoty splatnosti ďalších faktúr. Z vyjadrení poškodeného možno jednoznačne vyvodiť, že trestný postih obžalovaného - účastníka súkromnoprávneho vzťahu považuje len za spôsob dosiahnutia svojich majetkových záujmov. Pokiaľ z výpovede poškodeného vyplýva, že sa náhodou dozvedel, že konanie obžalovaného je trestné a v trestnom konaní sa poplatok neplatí, nie je vôbec zrejmé, v čom mal potom spočívať omyl poškodeného subjektu, ktorý sa po 13 rokoch od skutku náhodou dozvedá o údajnej trestnosti konania obžalovaného. Rozhodne je potrebné od podvodného konania odlišovať neschopnosť dodržať zmluvný záväzok. Súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný v rámci obchodného vzťahu nesplnil svoj zmluvný záväzok voči poškodenému, avšak z vykonaného dokazovania súdu jednoznačne vyplýva, že skutkový základ sa týka výhradne obchodnoprávneho vzťahu s tým, že v takýchto prípadoch zdanlivého – formálneho splnenia podmienok pre vznik trestnoprávnej zodpovednosti možno prostriedky trestného práva ako prostriedky krajnej represie aplikovať iba zdržanlivo a len, ak prostriedky ochrany ponúkané inými právnymi odvetvami zlyhali. Trestnoprávna represia nemôže slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci aktivitu jednotlivca, od ktorého sa primárne pre sféru súkromnoprávných vzťahov očakáva a vyžaduje, aby si strážil svoje právo.

Vykonaným dokazovaním, zisťovaním vonkajších okolností, z ktorých by bolo možné usúdiť zavinenie alebo motív obžalovaného spočívajúci v úmyselnom zavinení a v úmyselnom uvedení do omylu poškodeného, sa nepodarilo preukázať. Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu podvodu je kľúčovým preukázanie úmyslu obžalovaného, pričom je nevyhnutné dôsledne preukázať zodpovednosť za zavinenie, k naplneniu trestnej zodpovednosti za následok nie je dostatočné následok len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť. Zavinením páchatel'a musia byť pokryté všetky znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu podvodu, t. j. konanie (uvedenie iného do omylu, resp. využitie omylu iného) následok (škoda na cudzom majetku a obohatenie páchatel'a alebo iného), ako aj príčinný vzťah medzi konaním a spôsobením následkov. Pri trestnom čine podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo, okolnosti objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad právneho logického myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených trestným zákonom a v závere o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu, čo však v danom prípade preukázané nebolo.

S tvrdením prokurátora, že obžalovaný už v čase uskutočňovania jednotlivých objednávok bol jednak uzrozumený so zlou finančnou situáciou spoločnosti J., G. a taktiež, že už v čase objednávok tlačiarenského tovaru bol uzrozumený s tým, že za tovar nebude riadne plnené a uvedenú skutočnosť dodávateľovi, teda poškodenému zamlčal, sa však na základe vykonaného dokazovania nemožno

stotožniť, pretože takéto skutočnosti preukázané neboli. Súd preto zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti, dospel k záveru, že skutok, ktorý je uvedený v obžalobe sa sice stal, avšak konanie obžalovaného A. B. popísané v obžalobe nenapĺňa všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, konkrétne subjektívnu stránku zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., preto skutok nie je trestným činom a z toho dôvodu súd obžalovaného A. B. spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil.

Vzhľadom na oslobodzujúci výrok rozsudku súd v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. obligatórne o nároku poškodeného na náhradu škody rozhodol tak, že poškodeného L. N., podnikajúceho pod obchodným menom L. N. - B., odkázal s jeho uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2023 odvolanie, ktoré zdôvodnil písomným podaním zo dňa 8.12.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.12.2023, s poukazom na nasledovné :

Rozsudok súdu nezohľadňuje dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a ktoré svedčia záveru, že konaním obžalovaného, opísaným v obžalobnom návrhu, boli naplnené všetky zákonné znaky trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu. Odôvodnenie oslobodzujúceho rozsudku vyznieva ako obhajoba samotného obžalovaného. Súd v zásade bagatelizuje jeho správanie a odkazujúc na zanedbanie určitej miery, či stupňa opatrnosti na strane poškodeného subjektu, hojí trestnoprávny rozmer prípadu a poškodenému dáva nálepku nezodpovednej osoby. Správanie sa poškodeného, ktorý v minulosti nemal žiadne skúsenosti s trestným konaním a pri podávaní trestného oznámenia konal spôsobom, ktorý je v spise zdokumentovaný, nemôže byť v žiadnom prípade na jeho ujmu a naopak slúžiť na validáciu protiprávneho správania sa obžalovaného. Poškodený vo finančnej tiesni podal trestné oznámenie až v čase, keď získal informáciu, že podanie trestného oznámenia nepodlieha spoplatneniu a podal ho v čase, kedy skutok nebol premičaný. Poškodený v zásade podrobne opísal skoršiu spoluprácu s obžalovaným, v rámci ktorej neboli v podstate žiadne problémy, keďže v tom čase (spolupráce pred skutkom vymedzeným v obžalobe) faktúry poškodený vystavoval priamo na odberateľa a práve preto boli riadne hradené. Až následne, keď si obžalovaný založil firmu J., G. a faktúry boli vystavované už na jeho firmu, začali problémy s úhradou faktúr. Že to bola taktika obžalovaného, ako sa na úkor poškodenej firmy

obohatiť svedčí fakt, o ktorom sa vyjadril poškodený, keď preveroval úhradu faktúr v prospech firmy J., G. u zástupcu firmy MFP. Všetky faktúry boli zo strany firmy MFP obžalovanému (Q. J., G.) uhradené, čo bolo preukázané poškodenému v účtovníctve firmy MFP a obžalovaný sa vtedy priznal, že prišiel na Liptov priamo z liečenia gamblerstva, kvôli ktorému si v minulosti narobil veľa dlhov. Tento fakt ohľadom dlhov obžalovaného, ktoré boli dôsledkom gamblerstva súd však vôbec nezohľadňoval, hoci priznanie sa obžalovaného ohľadom dlhov a požičavania si peňazí na ich riešenie potvrdil aj svedok F. O.. Obranu obžalovaného, že peniaze, ktoré prišli z Českej republiky nevzal on, ale svedok C. a použil ich údajne na zaplatenie tlačiarenskeho stroja, poprel samotný svedok A. A. C.. Aj tomuto svedkovi sa pritom obžalovaný priznal, že bol gamblerom, prehral celú tlačiarenskú firmu a presťahoval sa na N.. Motív konania obžalovaného je teda možné bez pochybností ustáliť, boli to skoršie dlhy, ktorých príčinou bolo gamblerstvo obžalovaného. Súd neprikladá veľkú váhu zabezpečeným informáciám ohľadom exekučných konaní vedených proti obžalovanému, čo je z istého uhľa pohľadu prirodzené, pretože skutočne v zozname, nie je možné ustáliť veľké záväzky vymáhané v exekučnom konaní (v období pred spoluprácou s obžalovaným). Informácie z exekučných konaní, však treba vyhodnocovať v súhrne ostatných dôkazov, hlavne s priznaním sa obžalovaného viacerým osobám (aj poškodenému), že mal veľa dlhov a akceptovať stav, že nie každý veriteľ si svoju pohľadávku vymáha v rámci exekučného konania. Takým príkladom je aj veriteľ - svedok O., tiež samotný poškodený N. a mnohí ďalší. Poškodený sa vyjadril, že konal pod tlakom argumentov obžalovaného a s dôverou, že zo strany obžalovaného bude napokon plnené. Neskôr sa dozvedel, že obžalovaný z peňazí, ktoré mal zaplatiť poškodenému uhradil svoje iné záväzky. Keby poškodený nevycestoval do Českej republiky overiť argumentáciu obžalovaného, že mu firma MFP, s.r.o. neuhrádza vystavené faktúry, mohla by byť čiastočne akceptovaná argumentácia súdu, že poškodený zanedbal istú mieru opatrnosti. V tomto prípade je však tento argument súdu irelevantný. Obrat správania sa obžalovaného potom, ako sa zmenil spôsob fakturácie (že poškodený akceptoval návrh obžalovaného fakturovať firme J., G.) je priamym dôkazom podvodného úmyslu na strane obžalovaného, a to v spojení s jeho skoršími dlhmi vzniknutými v príčinnej súvislosti s gamblerstvom obžalovaného, klamstvami ohľadom dôvodov neplnenia - že príčinou je neplnenie v jeho prospech zo strany firmy MFP a neschopnosťou riadneho plnenia, ktorú neschopnosť obžalovaný pred poškodeným účelovo zamlčal. Neschopnosť obžalovaného riadne plniť dohodnuté

záväzky poškodenému mu musela byť známa už v čase, keď dohodol s poškodeným spoluprácu, ktorej výsledkom je dlh deklarovaný v podanej obžalobe. Obžalovaný bol v rozhodnom čase konateľom spol. J., G., a teda musel mať z titulu svojej funkcie prehľad o hospodárení firmy, odkazujúc najmä na ust. § 135a Obchodného zákonníka. Vina obžalovaného je v danom prípade odvodzovaná nepriamo, keďže sa obžalovaný k spáchaniu skutku nepriznal. To, však neznamená, že orgány činné v trestnom konaní a súd rozhodujúci o podanej obžalobe budú nekriticky akceptovať obranu obžalovaného a ospravedlňovať takéto konanie, spôsobom prezentovaným zo strany súdu. Obžalovaný využil omyl poškodeného, ktorý v dobrej viere, vzhľadom na predchádzajúcu spoluprácu s obžalovaným očakával, že tento vystavené faktúry uhradí v lehote, ako prezentoval. Vo veci tak bolo preukázané naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu. Rozsudok súdu preto považuje za nedôvodný, navrhuje ho zrušiť a vec vrátiť súdu na nové prejednanie.

K podanému odvolaniu prokurátora sa obžalovaný a poškodený písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (prokurátor) podal odvolanie. Krajský súd ďalej preskúmal aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané prokurátorom bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je prípustné.

Odvolanie prokurátora proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku vydanému podľa § 285 písm. b) Tr. por. krajský súd vyhodnocuje ako čiastočne dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako to uvádza prokurátor. V predmetnej trestnej veci okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2023 síce dospel k vyhláseniu oslobodzujúceho rozsudku podľa § 285 písm. b) Tr. por., ale v čase medzi vyhlásením rozsudku okresným súdom a rozhodovaním Krajského súdu v Žiline o odvolaní prokurátora podaného v neprospech obžalovaného, došlo k takej zmene Trestného zákona, ktorého dotknuté ustanovenia vo vzťahu k žalovanému činu, t.j. k trestnému činu podvodu podľa § 221 Tr. zák., teda § 125 Tr. zák. (škoda) a nakoniec i

§ 87 Tr. zák. (premlčanie trestného stíhania) majú na posúdenie veci odvolacím súdom zásadný vplyv. V konkrétnostiach, konanie obžalovaného popísané v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, č. 2 Pv 453/19/5505-35 zo dňa 16.11.2021, právne kvalifikované ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., po novele Trestného zákona účinnej od 6.8.2024 vykazuje znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., ktorá právna úprava je pre obžalovaného nielenže priaznivejšia, ale predmetná trestnosť činu je v zmysle ustanovenia § 83 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, už premlčaná. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti sú tu dôvody pre zrušenie rozsudku okresného súdu podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. a následne na rozhodnutie krajského súdu podľa § 281 ods. 1 Tr. por. a § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. o zastavení trestného stíhania obžalovaného A. B., pre skutok aktuálne právne kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, na tam uvedenom skutkovom základe, pretože trestné stíhanie je premlčané.

Krajský súd v úvode úvah k ustáleniu aktuálnej právnej kvalifikácie konania obžalovaného popísaného v obžalobe prokurátora, uvádza nasledovné.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., účinného do 5.8.2024, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 3 písm. a) Tr. zák., účinného do 5.8.2024, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák., účinného do 5.8.2024, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, odňatím slobody až na štyri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Krajský súd poznamenáva, že v predmetnej trestnej veci bola na obžalovaného A. B. prokurátorom Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš na Okresný súd Liptovský Mikuláš podaná obžaloba, č. 2 Pv 453/19/5505-35 zo dňa 16.11.2021, pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku), na tam uvedenom skutkovom základe. Podstatou konania špecifikovaného v obžalobe prokurátora je také konanie obžalovaného, ktorým „na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku značnú škodu, ktorá je v obžalobe vyčíslená sumou 2.355.159,90 Sk (78.176,98 eur).

Okresný súd Liptovský Mikuláš následne dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní dňa 23.10.2023 o obžalobe prokurátora rozhodol rozsudkom, sp. zn. 3T/97/2021 zo dňa 23.10.2023, ktorým podľa § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného A. B. oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, č. 2 Pv 453/19/5505-35 zo dňa 16.11.2021, pre skutok uvedený v obžalobe, ktorým mal spáchať zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. (účinného v čase spáchania skutku), pretože tento skutok nie je trestným činom. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného L. N., podnikajúceho pod obchodným menom L. N. - B., s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Preskúmaním spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, odvolania prokurátora a zohľadniac aktuálne účinný Trestný zákon č. 300/2005 Z.z., krajský súd na neverejnom zasadnutí dňa 25.6.2025, primárne konanie obžalovaného zohľadniac časovú pôsobnosť Trestného zákona v zmysle § 2 ods. 1 Tr. zák., právne kvalifikuje ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024 a to v nadväznosti na to, že škoda, ktorá mala byť konaním obžalovaného spôsobená poškodenému, špecifikovaná v obžalobe prokurátora sumou 2.355.159,90 Sk (78.176,98 eur), je v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, škodou väčšou (škoda prevyšujúca sumu 20.000,-eur). Krajský súd tu konštatuje, že právna úprava ustanovenia § 221 Tr. zák., účinná od 6.8.2024, teda v čase rozhodovania krajského súdu o odvolaní prokurátora, je pre obžalovaného priaznivejšie ako právna úprava ustanovenia § 221 Tr. zák., účinného do 5.8.2024, teda v čase, kedy prokurátor okresnej prokuratúry podal obžalobu na okresný súd, o ktorej okresný súd následne rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom. V konkrétnostiach predmetnej trestnej veci, konanie obžalovaného je preto aktuálne právne kvalifikované ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, za ktorý je možné páchatel'a potrestať trestom odňatia slobody až na 4 roky. Konanie obžalovaného právne kvalifikované v obžalobe prokurátora ako trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. je zločinom, za ktorý je možné páchatel'a potrestať trestom odňatia slobody na 3 až 10 rokov. V uvedenom kontexte krajský súd dodáva, že v zmysle aktuálnej právnej kvalifikácie konania obžalovaného špecifikovaného v obžalobe prokurátora, nie je u obžalovaného daný dôvod povinnej obhajoby v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 Tr. por. (podľa § 37 ods. 1 písm. d) Tr. por., účinného od 15.3.2024, po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak ide o konanie o trestnom čine, za ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica je najmenej desať rokov).

Krajský súd v nadväznosti na aktuálnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného popísaného v obžalobe prokurátora (§ 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024) posúdil aj ďalšie s vecou súvisiace

ustanovenia Trestného zákona a to inštitút premlčania trestného stíhania v zmysle § 87 Tr. zák. (rovnako aplikujú ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zák.).

Podľa § 87 ods. 1 Tr. zák., účinného do 5.8.2024, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
- b) dvadsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Podľa § 87 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je

- a) tridsať rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na doživotie,
- b) pätnásť rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou desať rokov,
- c) desať rokov, ak ide o ostatné zločiny,
- d) päť rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou tri roky,
- e) tri roky pri ostatných prečinoch.

Krajský súd v ďalšom konštatuje, že v predmetnej trestnej veci poškodený L. N. podal dňa 2.10.2019 na Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš trestné oznámenie, v ktorom popísal konanie spoločnosti J., G., za ktorú konal jej konateľ A. B., ktorým mala byť poškodenému subjektu L. N. – B., A.: XX XXX XXX, O. XXX, N. P., okres Liptovský Mikuláš, spôsobená škoda vo výške 2.355.159,90 Sk (78.176,98 eur).

Na podklade podaného trestného oznámenia L. N. zo dňa 2.10.2019, vyšetrovateľ ORPZ OKP Liptovský Mikuláš, uznesením ČVS: ORP-445/2-VYS-LM-2019 zo dňa 10.12.2019 začal podľa § 199 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie vo veci pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe.

Uznesením vyšetrovateľa ORPZ OKP Liptovský Mikuláš ČVS:ORP-445/2-VYS-LM-2019 zo dňa 13.3.2020 bolo podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vznesené obvinenie A. B. pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe. V odôvodnení predmetného rozhodnutia je konštatované, že trestné stíhanie v tejto trestnej veci bolo začaté na podklade trestného oznámenia poškodeného L. N. datovaného dňom 2.10.2019, doručeného Okresnej prokuratúre Liptovský Mikuláš dňa 2.10.2019.

Obžalovaný A. B. má v odpise z registra trestov dva záznamy. Rozsudkom Okresného súdu Senica, sp. zn. SI-1T/37/2004 zo dňa 4.10.2006, právoplatným detto, mu bol za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák., zákona č. 140/1961 Zb. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, do 4.10.2008, pri ktorom odsúdení sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený (osvedčil sa – dátum neuvedený). Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/39/2018 zo dňa 2.8.2021, právoplatným 31.12.2022, mu bol za prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., zákona č. 300/2005 Z. z. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky, do 31.12.2025, kde skutok v tejto trestnej veci je vymedzený obdobím od 24.3.2006 do 21.2.2007.

Preskúmaním spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, odvolania prokurátora a zohľadniac aktuálne účinný Trestný zákon č. 300/2005 Z.z., krajský súd na neverejnom zasadnutí dňa 25.6.2025 konštatuje, že pri aktuálnej právnej kvalifikácii skutku špecifikovaného v obžalobe prokurátora, t.j. prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, za ktoré konanie je možné páchatel'a potrestať trestom odňatia slobody až na 4 roky, je nutná otázka premlčania trestného stíhania posudzovať podľa § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024. Krajský súd uvedené dôvodí tým, že právna úprava ustanovenia § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, teda v čase rozhodovania krajského súdu o odvolaní prokurátora, je pre obžalovaného priaznivejšia ako právna úprava ustanovenia § 87 ods. 1 písm. b) Tr. zák., účinného do 5.8.2024, teda v čase (v období), kedy prokurátor okresnej prokuratúry

podal obžalobu (za zločin podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., účinného do 5.8.2024) na okresný súd, o ktorej súd následne rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom. V konkrétnostiach predmetnej trestnej veci, premlčacia doba podľa § 87 ods. 1 písm. b) Tr. zák., účinného do 5.8.2024, je 20 rokov, ak ide o zločin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby, najmenej desať rokov. Premlčacia doba podľa § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, je 5 rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 3 roky.

Podľa § 87 ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, do premlčacej doby sa nezapočítava

- a) doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku,
- b) doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu,
- c) skúšobná doba podmieneného zastavenia trestného stíhania,
- d) doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia, alebo
- e) doba, po ktorú bolo prerušené trestné stíhanie.

Podľa § 87 ods. 3 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, premlčanie trestného stíhania sa prerušuje

- a) vznesením obvinenia pre trestný čin, o ktorého premlčanie ide, ako aj po ňom nasledujúcimi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, sudcu pre prípravné konanie alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu páchatel'a, alebo
- b) ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe úmyselný trestný čin.

Podľa § 87 ods. 4 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, prerušením premlčania sa začína nová premlčacia doba.

Pri posudzovaní podmienok plynutia premlčacej doby krajský súd primárne vychádza z právnej kvalifikácie konania obžalovaného tak, ako to podrobne špecifikuje v tomto uznesení už vyššie. V zmysle § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je 5 rokov, ak ide o prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 3 roky. V tomto prípade je konanie obžalovaného právne kvalifikované ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, za ktorý možno páchatel'a potrestať trestom odňatia slobody vo výmere až na 4 roky. Krajský súd pri posudzovaní inštitútu premlčania následne preto vychádza z podmienok, ktoré sú upravené v § 87 Tr. zák., účinného od 6.8.2024 a to vo všetkých jeho odsekoch (1 až 7).

V nadväznosti na podmienky špecifikované v ustanovení § 87 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, krajský súd uvádza nasledovné.

V predmetnej trestnej veci obžalovaného A. B., do premlčacej doby nemohli byť započítané doby uvedené v § 87 ods. 2 písm. a) až e) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, pre ich neexistenciu. Primárne treba dodať, že A. B. bolo možné vo všeobecnosti postaviť pred súd, nakoľko tento sa nezdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa trestnému stíhaniu, ktoré bolo v tejto trestnej veci v podstate začaté uznesením vyšetrovateľ'a až dňa 13.3.2020. Od spáchania skutku špecifikovaného v obžalobe prokurátora (obdobie od 3.4.2006 do 21.9.2006) sa v tejto veci nevedlo žiadne trestné stíhanie menovaného (viedlo sa až odo dňa 13.3.2020). Obžalovaný tak mal objektívne možnosť dozvedieť sa o tomto trestnom stíhaní najskôr dňa 13.3.2020, teda po vydaní uznesenia vyšetrovateľ'om podľa § 206 ods. 1 Tr. por. Za podmienok uvedených v § 87 ods. 2 písm. b) Tr. por. nie je preto posudzovanie okolností prípadného pobytu A. B. v cudzine v období od roku 2006 do 13.3.2020 spôsobilé na vedenie ďalších úvah krajského súdu ani len v rovine teoretickej (abstraktnej).

V zmysle odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia, krajský súd ďalej skúmal, či v predmetnej trestnej veci nie sú dané podmienky prerušenia plynutia premlčacej doby, a to jednak vznesením obvinenia pre trestný čin, o premlčanie ktorého ide, ako aj po ňom nasledujúcimi riadnymi úkonmi orgánu činného v trestnom konaní, alebo súdu smerujúcimi k trestnému stíhaniu obvineného okrem prípadu, ak obvinenie bolo následne zrušené, alebo ak páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší. Z obsahu spisu vyplýva, že A. B. bolo obvinenie vznesené až dňa 13.3.2020 (č.l. 5), následne potom orgány činné v trestnom konaní vykonávali úkony smerujúce k trestnému stíhaniu páchatel'a. Obžaloba bola podaná dňa 19.11.2021.

K posudzovaniu podmienok, či páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin nový, na ktorý tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že pri premlčaní trestného stíhania zaniká trestná zodpovednosť páchatel'a trestného činu uplynutím doby stanovenej zákonom. Dôvody premlčania sú predovšetkým hmotnoprávne, pretože uplynutím času postupne slabne

až úplne zanikne potreba trestnoprávnej reakcie na trestný čin, a to tak z hľadiska generálnej prevencie, ako aj z hľadiska individuálnej prevencie. K týmto dôvodom potom podporne pristupujú aj dôvody procesné, ktoré spočívajú v ťažkostiach pri dokazovaní spojených s tým, že plynutím času sa oslabuje sila dôkazných prostriedkov, napr. svedkovia zabúdajú, tieto strácajú spoľahlivosť, resp. nie je možné ich opatriť. Ďalšie dôvody možno vidieť v tom, aby boli orgány činné v trestnom konaní stimulované k potrebnej aktivite pri plnení svojho poslania a k urýchleniu trestného konania. Trestnosť činu sa posudzuje vždy podľa súhrnu tých právnych noriem, ktoré sú pre páchatel'a najpriaznivejšie. Pokiaľ by bol trestný čin páchatel'a už premlčaný podľa niektorého predchádzajúceho súhrnu právnych noriem a podľa neskoršieho súhrnu by premlčaný nebol, nebolo by možné trestnosť tohto činu posudzovať podľa neskoršieho súhrnu právnych noriem, pretože je to pre páchatel'a menej priaznivé, ale je nutné aplikovať výhodnejší súhrn právnych noriem, podľa ktorého je čin páchatel'a premlčaný.

Novým trestným činom, ktorý prerušuje premlčanie, je akýkoľvek trestný čin spáchaný v priebehu premlčacej doby, pokiaľ naň tento zákon ustanovuje trest rovnaký alebo prísnejší. Rozhodujúce pre otázku, či na nový trestný čin je stanovený trest rovnaký alebo prísnejší, je porovnanie trestných sankcií stanovených Trestným zákonom, nie konkrétnych trestov.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu a pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/39/2018, oboznámeného na neverejnom zasadnutí dňa 25.6.2025, vyplýva, že pri porovnaní trestných sadzieb trestného činu, za ktorý bol obžalovaný trestne stíhaný (bod 2 odpisu z registra trestov) a ktorý spáchal v priebehu plynutia premlčacej doby, ktorá začala plynúť dokonaním skutku, pre ktorý bola v aktuálne krajským súdom posudzovanej trestnej veci (sp. zn. 3T/97/2021) podaná obžaloba (21.9.2006) je najmä z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 2T/39/2018 možné konštatovať, že ide o skutky spáchané v dňoch 24.3.2006 a 21.2.2007, právne kvalifikované ako pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., kde je trestná sadzba určená zákonom v rozpätí 1 až 5 rokov. V prípade aktuálne krajským súdom posudzovaného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, ide o skutok uvedený v obžalobe prokurátora, ktorý mal byť spáchaný v období od 3.4.2006 do 21.9.2006 so zákonnou trestnou sadzbou až na 4 roky. Možno teda hovoriť o splnení podmienky, že páchatel' spáchal v premlčacej dobe trestný čin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest prísnejší. Za takto zisteného stavu bola potom premlčacia lehota v zmysle § 87 ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, prerušená dňom 21.2.2007, kedy A. B. spáchal pokračovací prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s prísnejšou trestnou sadzbou ako je v prípade prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024 (t.j. v predmetnej posudzovanej trestnej veci). Prerúšením premlčania tak dňom 21.2.2007 začala plynúť nová premlčacia doba, ktorá v nadväznosti na posudzovaný prečin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou 3 roky, predstavuje podľa § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, dobu 5 rokov, ktorá premlčacia doba za tohto stavu potom uplynula dňa 21.2.2012. Takto vyššie špecifikované a krajským súdom i aplikované ustanovenia Trestného zákona a skutočnosti zistené krajským súdom z obsahu okresným súdom predloženého spisového materiálu je nutné vyhodnocovať v prospech obžalovaného a to v súlade so všeobecnými zásadami Trestného práva procesného a Trestného práva hmotného.

Podľa § 320 ods. 1 písm. c) Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší a trestné stíhanie zastaví, ak zistí, že je tu niektorá z okolností, ktoré by odôvodňovali zastavenie trestného stíhania súdom prvého stupňa podľa § 281 ods. 1 alebo 2.

Podľa § 281 ods. 1 Tr. por. súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 ods. 1.

Podľa § 9 ods. 1 písm. a) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Odvolací súd tak vzhľadom na už vyššie krajským súdom v tomto uznesení podrobne uvedené skutočnosti konštatuje, že v prípade skutku spáchaného v období od 3.4.2006 do 21.9.2006, špecifikovaného v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, č. 2 Pv 453/19/5505-35 zo dňa 16.11.2021, aktuálne právne kvalifikovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., účinného od 6.8.2024, na tam uvedenom skutkovom základe, došlo s prihliadnutím na ustanovenie § 87 ods. 3 písm. b) Tr. zák., účinného od 6.8.2024 (berúc do úvahy prerušenie plynutia premlčacej doby dňom 21.2.2007 a plynutie novej premlčacej doby od 21.2.2007 do 21.2.2012) k zániku trestnosti činu uplynutím premlčacej doby. Ku dňu vzniesenia obvinenia A. B. vyšetrovateľom t.j. 13.3.2020, treba

konštatovať, že trestné stíhanie menovaného s prihliadnutím na ustanovenie § 87 ods. 1 písm. d) Tr. zák., účinného od 6.8.2024, je premlčané. Aj v tejto časti úvah krajský súd v závere dodáva, že pri posudzovaní predmetnej trestnej veci je odvolacím súdom aplikovaná právna úprava, ktorá je pre obžalovaného najpriaznivejšia a to ako celok, nie parciálne.

K odvolacím argumentom prokurátora koncipovaným v písomnom podaní zo dňa 8.12.2023, doručenom Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13.12.2023, krajský súd uvádza, že tieto vzhľadom na novelizované ustanovenia Trestného zákona (§ 221 Tr. zák., § 125 Tr. zák. a § 87 Tr. zák.), účinného od 6.8.2024, sú v danom štádiu trestného konania pre rozhodnutie krajského súdu právne irelevantné. Krajský súd zistením a konštatovaním premlčania trestného stíhania obžalovaného A. B. v predmetnej trestnej veci v ďalšom nemal kvalifikovaný rámec na jej skúmanie v merite rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý rozsudkom, sp. zn. 3T/97/2021 zo dňa 23.10.2023 rozhodol podľa § 285 písm. b) Tr. por. tak, že obžalovaného spod obžaloby prokurátora oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.